ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

การเขียนย่อความประเภทคำสอน

เรื่อง คิดก่อนพูด

ลูกรัก ปากคนนั้นนำสุขมาให้ก็ได้ .....นำทุกข์มาให้ก็ได้มีคำเตือนมากมายเกี่ยวกับปาก เช่น เมื่อลูกคบหากับใคร ทำงานที่ไหนก็ตาม สิ่งที่ต้องระวังให้มากคือ "พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง" คือ อยากพูดอะไรก็เก็บไว้ในใจ อย่าพูดทุกอย่าง "จงเก็บปากไว้ที่ใจ อย่าเก็บใจไว้ที่ปาก" ปาก ท่านกล่าวว่า อย่างตามที่ใจคิด พูดมากโอกาสพลาดก็มีมาก พูดน้อยก็พลาดน้อย เมื่อจำเป็นต้องพูดก็ควรพูดอย่างมี สติพูดพอประมาณ พูดอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องและมีประโยชน์ท่านบอกไว้ว่า "คำพูดที่ดังเกินไป คำพูดที่แรงเกินไป คำพูดที่เกินความจริง ล้วนฆ่าคนพูดผู้โง่เขลาได้ทั้งสิ้น" คนสมัยนี้พูดเก่งและพูดได้มาก แต่มีสักกี่คนที่พูดแบบสร้างสรรค์ทำให้เกิดความสามัคคีทำให้ทุกฝ่ายเกิดความสบายใจ แต่เราจะไปห้ามเขาไม่ให้พูดก็ไม่ได้ เขาจะพูดดี ไม่ดีอย่างไร พูดก้าวร้าว เสียดสีใครเป็นสิทธิส่วนตัวของเขา เขาพูดเขาก็ต้องรับผิดชอบเอง สำคัญลูกอย่าไปพูดอย่างเขาก็แล้วกัน คิดให้ดีก่อนพูดเสมอ ยิ่งพูดถึงบุคคลอื่นด้วยแล้วยิ่งต้องระวัง เพราะเราไม่รู้จักเขาดีพอ ไม่รู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของเขาดีเท่ากับตัวเขาหรอก เราจะไปคาดเอาเองว่าเขาเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้แล้ว ไปพูดทำให้เขาเสียหาย ดูจะไม่ยุติธรรมนัก ดีที่สุดคือไม่พูดถึงคนอื่นโดยไม่รู้ข้อเท็จจริงดีพอ แม้จะรู้จริงก็ไม่ควรพูด ถ้าจำเป็นต้องพูดก็ควรพูดอย่างมีสติพูดด้วยความระมัดระวัง เพราะการพูดถึงคนอื่น นั้นเสี่ยงต่อการเป็นศัตรูกัน และจะเป็นบาปกรรมด้วย ระวังไว้เป็นดีที่สุด

จากหนังสือคำพ่อคำแม่ : พระธรรมกิตติวงศ์ราชบัณฑิต หน้า ๙๔ – ๙๕

ย่อ..... เรื่อง.....ของ.....จาก

หนังสือ.....หน้า.....ความว่า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

LIVEWORKSHEETS

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

การเขียนย่อความประเภทนิทาน

นิทานอีสป เรื่อง ช้างเกเร

มีช้างตัวหนึ่งเที่ยวเดินเอางวงดึงกิ่งไม้และใบไม้มาเหยียบย่ำ แล้วใช้แรงอันมหาศาลโยกต้นไม้ไปมาจนต้นไม้ใหญ่น้อยหักโค่นลงตลอดสองข้างทางที่มันเดินผ่าน

พอมันเดินมาถึงต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งพ่อนกและแม่นกกำลังช่วยกันเลี้ยงดูลูกในรัง...มันใช้งวงรัดและโยกต้นไม้ต้นนี้จนลูกนกตกลงมาตายทั้งรัง โดยไม่ฟังเสียงอ้อนวอนของพ่อนกและแม่นกเลย

พอมันเดินผ่านต้นไม้ซึ่งมีฝูงผึ้งฝูงหนึ่งทำรังอยู่...มันก็ใช้งวงดึงรังผึ้งมาเพื่อจะเหยียบย่ำ ทันใดนั้นเองฝูงผึ้งจำนวนนับร้อยก็กรูกันเข้าต่อยที่ตาของช้างพร้อม ๆ กันจนตาบอด ช้างเกเรเดินโซซัดโซเซไปมาอย่างน่าสงสาร...

แต่ฝูงเม่นซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดร่วมใจกันลงโทษช้างใจร้ายโดยพากันสลัดขนทิ่มแทงหนังช้างซ้ำเข้าไปอีกจนช้างตาบอดได้รับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสมัน เดินสะเปะสะปะไปตลอดทางจนกระทั่งตกหน้าผาตาย

ผู้แต่ง : อีสป

ย่อ..... เรื่อง.....ของ.....

จาก.....หน้า.....ความว่า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

LIVEWORKSHEETS